

РЕШЕНИЕ

№ 6982

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 168 СЪСТАВ, в публично заседание на осми април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Б.ИВ.СТ.

при участието на секретаря АНТ.АНГ.АНГ.
като разгледа докладваното от Б.ИВ.СТ. Гражданско дело № 20231110124404 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК.

Производството е образувано по искова молба на „ДЗИ ОЗ“ ЕАД, ЕИК *****, срещу ЗАД ”Д.Б.:Ж.З.” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к.”Д., бул.”Г.М.Д.” №1, с която се иска осъждането на ответника да заплати сумата 969,36 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Автокаско”, във връзка с щета № *****, ведно със законна лихва от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.

Ищецът твърди, че на 12.12.2022г., около 08.30 ч. в гр. Варна на бул.”А. М.”, водачът С. К. на лек автомобил „Ф-С”, с рег.№ ***, управлявайки МПС, нарушавайки правилата за движение по пътищата, поради неправилно извършена маневра „изпреварване“, се удря от дясната страна в изчакващия за влизане в кръговото движение лек автомобил „М.”, с рег.№ *****, управляван от П. В. Т., собственост на „С.Г.“ ЕООД, ЕИК ***** и става причина за реализиране на ПТП. Сочи че във връзка с настъпилото ПТП бил съставен Двустранен констативен протокол за ПТП от дата 12.12.2022 г., в който подробно е описан механизма на ПТП, както и настъпилите щети, вследствие виновното поведение на К., като в графа № 14 от протокола -“Забележка“ последният е признал вината си за произшествието. При настъпилото ПТП са нанесени щети на лек автомобил „М.”, с рег.№ *****, състоящи се в: увреждане на преден десен калник, предна дясна врата, лйсна преден десен калник, декоративна решетка, предна броня и др. Увреденото МПС „М.”, с рег.№ ***** било застраховано със застраховка „Каско+”, „Клауза пълно Каско” в „ДЗИ-ОЗ” ЕАД, съгласно застрахователна полица № *****, със срок на действие от 10.01.2022 г. до 09.01.2023 г.. На основание уведомление за щета в „ДЗИ-ОЗ” ЕАД е

образувана щета № *****. Ремонта на увреденото МПС бил предоставен на автосервиз "А. ****" ЕООД, ЕИК 2***. Автомобилът бил отремонтиран в автосервиза и приет от собственика без възражения, като за стойността на извършения ремонт била издадена фактура от автосервиза по надлежен ред. С ликвидационен акт в „ДЗИ-ОЗ“ ЕАД определил размера на щетата, както и обезщетението. „ДЗИ- ОЗ“ ЕАД заплатило по посочена банкова сметка на автосервиз "А. ****" ЕООД, ЕИК 2***, сума в размер на 954, 36 лв., съгласно нареждане за масово плащане от дата 17.02.2023 г., представляваща стойността на извършения ремонт на увреденото МПС, вследствие настъпилото застрахователно събитие по договор за застраховка „Автокаско“, на основание горепосочената застрахователна полица. Към датата на настъпване на описаното застрахователно събитие, за управлението от виновния за ПТП водач - С. К. на лек автомобил „Ф-С“, с рег.№ ***, е имал сключена с ответника ЗАД "Д.Б.: Ж.З." АД задължителна застраховка „Гражданска отговорност" № BG/30/***** със срок на действие от 15.04.2022 г. до 15.04.2023 г. Изтъква, че с изплащането на застрахователното обезщетение „ДЗИ-ОЗ“ ЕАД на основание чл. 410, ал.1 от КЗ, във вр. с чл. 411 от КЗ, встъпва в правата на застрахования собственик на увреденото имущество срещу застрахователя по застраховка „гражданска отговорност" на автомобилистите на причинителя на вредата и виновен водач в процесното ПТП - ЗАД "Д.Б.:Ж.З." АД. Ищеца предявил регресната претенция към ответника но получил отказ от заплащане. Ето защо за него възниквал интерес от предявяването на настоящия иск.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, с който взема становище за неоснователност на предявените искове като ги оспорва по основание и размер. Не оспорва извършеното плащане и обстоятелството че има сключена застраховка „гражданска отговорност на автомобилистите“ за „Ф-С“, с рег.№ **. Оспорва обаче процесното ПТП да е настъпило по вина на водача на застрахования при него автомобил. Оспорва механизма на ПТП. Сочил че вина за настъпилото ПТП има водача на „М.“, с рег.№ ****, който при промяна на лентите не пропуснал лек автомобил „Ф-С“, движещ се в дясната пътна лента. Ето защо намира че не са налице предпоставките за реализиране на отговорността ответника. Оспорва настъпването на вредите. Счита изплатеното застрахователно обезщетение за прекомерно завишено. Прави възражение за съпричиняване..

Софийският районен съд, второ гражданско отделение, 168 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл. 235 от ГПК, от фактическа и правна страна намира следното:

Предявен е за разглеждане иск с правно основание чл. 411 КЗ вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

Разпоредбата на чл. 411 КЗ дава възможност на застрахователя по имуществена застраховка при пътнотранспортно произшествие да встъпи в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или на неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото

определяне. По този иск ищецът следва да установи наличието на валидно сключен договор за имуществено застраховане, в чийто срок на застрахователното покритие и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер до действителните вреди.

С доклада по делото съдът е определил като безспорни обстоятелствата че ответникът е имал сключен договор за застраховка „гражданска отговорност на автомобилистите“ за „Ф-С“, с рег.№ *** и извършеното плащане в размер на 954,36 лева.

Първият спорен въпрос е свързан с реализирания механизъм на настъпилото ПТП.

От разпита на свидетелите се установява, и от заключението по допуснатата съдебна-автотехническа експертиза се установява, че на 12.12.2022 г. около 8.30 ч. в гр. Варна, в дясната лента на ул. „А. М.“ лек автомобил „М.“, с рег.№ *****, управляван от П. В. Т., се готвел да навлезе в кръговото кръстовище на същата улица като изчаквал подходящ момент. Същият се намирал в лявата част на дясната лента, която била широка 7.50 метра. Зад него в дясната част на пътната лента се движил „Ф-С“, с рег.№ ***, управляван от С. А. К.. При подходящ момент водачът на „М.“, с рег.№ ***** предприел маневра десен завой за навлизане в кръговото кръстовище. В същия момент водачът на „Ф-С“, с рег.№ ***, застигнал „М.“, с рег.№ ***** лек автомобил също предприел маневра за навлизане в кръговото кръстовище с десен завой. Доколкото лентата след преминаване навлизане в кръговото кръстовище се стеснявала траекториите на двата автомобила се пресекли и настъпило ПТП при което управлението от С. А. К. автомобил „Ф-С“, с рег. № *** бил избутан към тротоара.

От разпита на свидетеля С. А. К. се установява, че автомобил „М.“, с рег.№ ***** не е бил с включен пътепоказател.

При така установения механизъм на ПТП съдът намира че вина за настъпване на ПТП имат и двамата водачи.

На първо място вина има водачът на лек автомобил „Ф-С“, с рег.№ *** С. А. К., който нарушил правилото на чл. 15, ал. 3 ЗДВП, чл. 41, ал.1 ЗДВП и чл. 42, ал.2 ЗДВП.

Съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 3 ЗДВП. Броят на пътните ленти се определя от пътната маркировка или от пътен знак, а когато няма такива - от водачите, съобразно широчината на платното за движение, широчината на недвуколесните пътни превозни средства и от необходимото странично разстояние между тях.

В настоящия случай, въпреки че дясната пътна лента е била уширена и е позволявала в нея да се поберат успоредно два автомобила не е било предвидено по нея да се движат едновременно два автомобила. Уширението на дясната пътна лента е предвидено за улеснение на извършването на

маневрата от автомобила чакащ да се включи в кръстовището, а не два автомобила да предприемат маневра за включване в кръговото кръстовище едновременно.

С. А. К. не е възприел, а е бил длъжен да възприеме, че се намира на пътен участък с повишена опасност, не е съобразил поведението си с пътната маркировка указваща една линия, не се е съобразил, че преди него върху пътната лента се намира друго МПС и е предприел маневра за изпреварване на това МПС от дясната му страна а именно с което е нарушил разпоредбата на чл. чл. 41, ал.1 ЗДВП според която пътните превозни средства се изпреварват от лявата им страна.

В тази връзка водачът на лек автомобил „М.“, с рег.№ ***** - П. В. Т. не е имал задължението да предполага, че ще бъде изпреварен отдясно в същата лента от друго МПС, при условие, че се намира в лентата за завиване надясно.

На следващо място С. А. К. е нарушил и разпоредбата на чл. 42, ал.2 ЗДВП според която Водач, който изпреварва, е длъжен, по време на изпреварването да осигури достатъчно странично разстояние между своето и изпреварваното пътно превозно средство. Отново предвид характера на пътната обстановка липсата на две ленти в една посока предприетата маневра от водача на „Ф-С“, с рег.№ *** е довела до настъпване на ПТП.

Следва да се държи сметка и че водачът на лек автомобил „М.“, с рег.№ ***** - П. В. Т. също има вина за настъпване на процесното ПТП, тъй като съгласно свидетелските показания на С. А. К. същият е предприел маневра завой надясно без да има включен пътепоказател. Обстоятелството, че същият се е намирал на лента предвиждаща единствено завой надясно не го освобождава от задължението визирано в чл. 26 ЗДВП, съгласно която Преди да завие или да започне каквато и да е маневра, свързана с отклонение встрани, водачът е длъжен своевременно да подаде ясен и достатъчен за възприемане сигнал. Сигналът се подава със светлинните пътепоказатели на превозното средство, а за превозните средства, които нямат светлинни пътепоказатели или те са повредени - с ръка. Сигналът, подаван със светлинните пътепоказатели, трябва да е включен през цялото време на извършване на маневрата и се прекратява веднага след приключване на маневрата. Сигналът, подаван с ръка, може да бъде прекратен непосредствено преди започване на маневрата.

С оглед на всичко изложено съдът намира, че искът се явява установен по основание.

Застрахователното обезщетение съгласно разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ трябва да бъде равно на размера на действително претърпените вреди към момента на настъпване на застрахователното събитие. От съществено значение е размерът на действително причинения вредоносен резултат, като е ирелевантно обстоятелството дали причинените вреди действително са били отстранени чрез тяхното отремонтиране. Обезщетението също така не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността,

срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество /чл. 400, ал. 1 от КЗ/, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка /чл. 400, ал. 2 от КЗ/. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната стойност на имуществото към момента на застрахователното събитие, а от своя страна действителната стойност не може да надвишава пазарната му стойност.

Делинквентът, съответно застрахователят на неговата отговорност, следва да заплати обезщетение, което да постави увредения в положение от преди реализирания деликт. Застрахователят на делинквента по застраховка „Гражданска отговорност“ не следва да отговаря за повече, отколкото е отговорен самият причинител на вредата.

Съдът е допуснал изготвянето на съдебно-автотехническа експертиза относно възстановителната стойност на застрахованото МПС.

Съгласно заключението възстановителната стойност възлиза на сумата от 860,40 лева без ДДС или 1032,48 лева с ДДС.

В случая се претендира сума в по-малък размер, на 969,36 лева.

При това положение искът се явява установен по основание, установен е и неговият размер ето защо на разглеждане подлежи своевременно направеното възражение за съпричиняване.

Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди /или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие/.

В случая се установява, че водачът на лек автомобил „М.“, с рег.№ ***** - П. В. Т. е допринесъл за настъпването на вредите като нарушил разпоредбата на чл. 26 ЗДВП (както беше посочено по-горе)

При това положение съдът определя, че размерът на съпричиняването относително малък тъй като действително П. В. Т. е създал предпоставки за настъпването на ПТП като е предпрел маневрата без включен десен пътепоказател, но следва да се държи сметка, че същият се е намирал на лента от която водачите е следвало да предприемат завой надясно, което е било видно за водача на лек автомобил „Ф-С“, с рег.№ ***, който е могъл да предположи че водачът на автомобил „М.“, с рег.№ ***** ще предприеме маневра надясно.

Ето защо съдът намира че дължимото обезщетение следва да бъде намалено с 10%.

При това положение искът се явява основателен за сумата от 872,42 лева.

По отношение на разноските.

При този изход на производството право на разноски имат и двете

страни съразмерно на уважената, съответно на отхвърлената част от иска.

На ищеца се следват разноски в размер на 675 лева разноски за държвана такса, депозити за разпит на свидетел и заключение на вещо лица и адвокатско възнаграждение.

На ответника се следват разноски в размер на 35 лева разноски за депозити за разпит на свидетели и заключение на вещо лице.

Ответника претендира и заплащане на юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на база ЗПП. Съдът намира, че същото следва да бъде определено в размер на 100 лева. Съразмерно на уважената част от исковете на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 10 лева.

Мотивиран от гореизложеното Софийският районен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД "Д.Б.:Ж.З." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к."Д., бул."Г.М.Д." №1, **ДА ЗАПЛАТИ** на „ДЗИ ОЗ“ ЕАД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „В“ № *** на основание чл. 411 КЗ вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД сумата от 872,42 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Автокасco“, във връзка с щета № *****, ведно със законна лихва от предявяване на иска 09.05.2023г. до окончателното изплащане на задължението **КАТО**

ОТХВЪРЛЯ, предявения от „ДЗИ ОЗ“ ЕАД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „В“ № *** срещу ЗАД "Д.Б.:Ж.З." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к."Д., бул."Г.М.Д." №1 иск с правно основание чл. 411 КЗ вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД за разликата над присъдения размер от 872,42 лева, до пълния претендиран размер от 969,36 лева (или за сумата от 96,94 лева) представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Автокасco“, във връзка с щета № *****, ведно със законна лихва от предявяване на иска 09.05.2023г. до окончателното изплащане на задължението **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА ЗАД "Д.Б.:Ж.З." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к."Д., бул."Г.М.Д." №1, **ДА ЗАПЛАТИ** на „ДЗИ ОЗ“ ЕАД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „В“ № *** на основание чл. 78, ал.1 ГПК сумата от 675 лева разноски за държвана такса, депозити за разпит на свидетел и заключение на вещо лица и адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „ДЗИ ОЗ“ ЕАД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „В“ № ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗАД "Д.Б.:Ж.З." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к."Д., бул."Г.М.Д." №1 на основание чл. 78, ал.3 ГПК сумата от 35 лева разноски за депозити за разпит на свидетели и заключение на вещо лице, и 10 лева разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____